

CALIGULA

01/2022

Palladion ry

Universitas Turkuensis

SISÄLLYSLUETTELO

TOIMITUKSEN TERVEISET.....	1
KANNANOTTO IDA-MARIA MANNISEN ESSEESEEN "KADOTETTU ÄÄNI".....	2
ROOMALAINEN BORDEAUX.....	7
KREUSA.....	9
FUKSIHAASTATTELUT.....	10
9 HELPPOA TAPAA HANKKIA BURNOUT IHAN HUOMAAMATTA.....	13
KYSY PUHEENJOHTAJILTA.....	16
GAKUEN ROMA.....	17

SUURET KIITOKSET KAIKILLE LEHDEN TEKOON OSALLISTUNEILLE!

TOIMITUS: TOMMI RAEVUORI, ORION PETLIN, IDA VON BAGH, REETTA MERILÄINEN

TAITTO: ORION PETLIN

KANSIKUVA: TOMMI RAEVUORI

PALLADION RY

TURUN YLIOPISTON KLASSILLISTEN KIELTEN, KLASSILLISEN ARKEOLOGIAN JA ANTIIKIN KULTTUURIN OPISKELIJOIDEN AINEJÄRJESTÖ

[HTTP://PALLADION.WEEBLY.COM/](http://palladion.weebly.com/)

[HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/PALLADIONRY/](https://www.facebook.com/palladionry/)

INSTAGRAM: @PALLADIONRY

TOIMITUKSEN TERVEISET

Seitsemän kukkulan kaupungin klassikkojen opiskelijalehti ilmestyy jälleen! (Vähän ehkä normaalia kesäisempänä ajankohtana.) Elämme outoa aikakautta, mikä kenties näkyy myöskin tämän lehden sisällössä – vieden sen näin lähemmäs lehden nimikkokeisarin animusta.

Jäsenistö on ollut viimeisen vuoden aikana hurjan aktiivinen ja hallituksemme on tehnyt tarmokkaasti töitä. Palladionille hankittiin viimein oma lippu ja uudet haalarimerkit. Tapahtumia on päästy järjestämään jälleen myös paikan päällä, leipää ja sirkushuveja Circuksen tapaan, ja sama jatkuu toivottavasti myös ensi lukuvuonna.

Tästä lehdestä löytyy Palladionissa tänä vuonna puhuttaneita aiheita, kuten Sapfoa käsittelevä kannanotto, jossa Palladionin opiskelijat purkavat asiallisesti turhautumisensa artikkeliin, joka julkaistiin Tylkkärissä tänä keväänä. Kannanotossa oiottiin antiikin ympärillä liikkuvia väärinymmärryksiä, joihin erityisesti pintapuolisesti antiikkia tuntevilla on tapana haksahda osaamatta kyseenalaistaa tulkintojaan. Lehdestä löytyy myös vaihtokokemuksia ja perinteiset fuksihaastattelut, sekä ohjeet tehokkaan burn outin hankkimiseen, sillä burn out vuodessa tunnetusti maadoittaa meidät kaikki ymmärtämään oman rajallisuutemme maailmassa, jossa elämme. Lehden lopusta löytyy myös ennennäkemätön sarjakuvamuotoinen kuvaelma Rooman politiikasta siirrettynä moderniin japanilaiseen poikakouluun. Tämä sarjakuva sai alkunsa sen piirtäneen opiskelijan lukiessa pääsykokeisiin muutama vuosi sitten ja nyt saimme kaikki tästä kolmen sivun maistiaisen. Nähtäväksi jää saako sarjakuva jatkoa vielä tulevaisuudessa.

Toivottavasti viihdytte lehtemme parissa ja hyvää kesää kaikille!

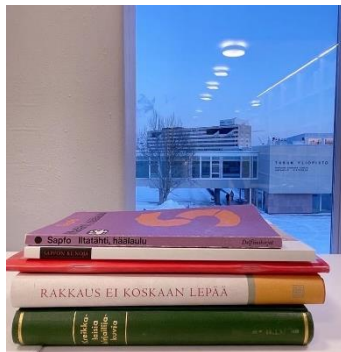
KESÄISEN LÄMPIMIN TERVEISIN CALIGULAN TOIMITUS!

KANNANOTTO IDA-MARIA MANNISEN ESSEESEEN ”KADOTETTU ÄÄNI”

Kirj. Ida von Bagh, Katariina Lipsanen, Sanna Lukkarila ja Reetta Meriläinen

Ida-Maria Manninen kirjoittaa Tylkkärin numerossa 1/2022 Sapfon ”kadotetusta äänestä”. Klassillisten kielten opiskelijoina ilahdumme nähdessämme Tylkkärin sivuilla antiikin kirjailijoita – erityisesti naisia, joiden osuus antiikin auktorien kaanonista on häviävän pieni. Esse ei kuitenkaan päässyt täysin läpi klassikoiden seulasta. Haluammekin siis ottaa kantaa kirjoitukseen ja kiinnittää huomiota joihinkin siinä esitettyihin väitteisiin.

Ensimmäiseksi haluamme tehdä muutamia huomioita Mannisen väitteistä liittyen olemassa oleviin Sapfo-suomennoksiin. Manninen kirjoittaa: ”Sapfon runoudesta on tehty suomenkielisiä käännöksiä viimeksi 1960-luvulla.” Tämä väite on yksinkertaisesti virheellinen. Sapfon runojen käännöksiä on ilmestynyt 2000-luvulla, esimerkiksi vuonna 2001 Arto Kivimäen ja Sampo Vesterisen suomennoskokoelmassa *Rakkaus ei koskaan lepää*. Lisäksi hyvin tuore Poesian julkaisema esseistinen teos *Huomioita Sapfon runoudesta* (2021) sisältää Pieta Päällysahon suomennokset Sapfon runoista. Esseessä myös esitetään: ”Hänen [Sapfon] runoudestaan ei ole olemassa yhtään ajan tasalla olevaa suomennosta.” Manninen ei avaa ajantasaisuuden määritelmäänsä eikä suoraan kerro, mitä käännökseltä odottaa. Saarikosken suomennos on ole akateeminen eikä yritäkään olla sitä. Se ei myöskään ole ainoa laatuaan. Edellä mainittujen tuoreimpien suomennosten lisäksi Sapfo-suomennoksia löytyy myös antiikintutkimuksen ja antiikin teosten suomentamisen tähdiltä Päivö ja Teivas Oksalalta. Oksaloiden *Kreikkalaisia kirjailijakuvia* (1965) sisältää lähes kaikki Sapfolta säilyneiden runojen suomennokset ja sen voi siis nähdä täysimittaisena vaihtoehtona Saarikoskelle. Vastaavanlaisen käännöskokoelman on tehnyt myös Aapo Junkola (1966). Manninen kirjoittaa suomennoksista: ”Suomessa olisi kyllä asiantuntijoita, jotka pystyisivät tekemään erittäin ammattitaitoisia käännöksiä muinaisista teksteistä, jos sille olisi halukkuutta ja rahoitusta.” Manninen osuu osittain oikeaan. On totta, että muinaiskreikkaa taitavia kääntäjiä ja tutkijoita löytyy, mutta resurssit suomenkielisille käännöksille ovat pienemmät. Vaikka jonkin verran rahoitusta muinaisten tekstien suomennoksiin löytyy, suomalaisella kirjallisuuden kentällä kustantaja suhtautuu jo suomennetun teoksen uudelleensuomentamishankkeeseen yleensä kielteisesti. Klassikkokirjallisuus on jossain määrin poikkeus, mutta edellyttää hyvät perustelut. Vuonna 2014 löydettyistä uusista Sapfo-fragmenteista paljastui kaksi ennestään tuntematonta runoa,

mutta niiden autenttisuus on kyseenalaistettu, eikä suomentamista voi siksi vielä harkita (Finglass ja Kelly 2021, 6). Kyse ei siis missään nimessä ole kääntämishalukkuuden puutteesta!

Myöskään Saarikosken ja Anne Carsonin käännösten vertaileminen ei ole aivan ongelmatonta. Käännösten välillä on vuosikymmeniä, niiden kohdekielet ovat aivan erilaisia ja myös lukijakunta on mittasuhteiltaan erilainen. Saarikoski oli runoilija, kirjailija ja suomentaja, Carson taas on ansioitunut klassillisen filologian asiantuntija, professori, runoilija, kirjailija ja kääntäjä samassa paketissa. Lienee ymmärrettävää, että Carsonin kaltaisia moniosaajia on vain muutamia. Lisäksi kääntäminen on aina valintoja: pyritäänkö seuraamaan tarkasti alkuperäistä tekstiä vai ennemminkin tuomaan esiin tekstin olemusta ja ydinsanomaa. Kuten jokaisessa hyvässä käännöksessä, on Carsoninkin käännöksessä tehty valintoja, jotka eivät käy yksi yhteen alkuperäistekstin kanssa. Mitä Saarikoskelta ei löydy ovat Carsonin kokoelman taakse kerätyt selitykset käännösvalinnoista ja runojen kontekstista, mutta se ei tee käännöksestä epäpätevää – Saarikosken käännöksen ei olekaan tarkoitus olla akateeminen vaan kaunokirjallinen.

Suomennosten ohella haluamme myös kommentoida joitakin esseen historiallisia väittämiä. Homeroksen ja Sapfon esittäminen yhdenvertaisina antiikin kirjallisuuden kentällä on epäloogista. Tutkimuskirjallisuudessa tällaista mainitaan tapahtuneen Rooman keisariajalla (ks. esim. Penrose 2014, 432, alaviite 1), mutta kyse on vain yksittäisistä auktureista. Sapfo oli yksittäinen historiallinen henkilö ja suuresti arvostettu runoilijatar, joka dominoi yhtä antiikin kirjallisuuden aikakautta. Homeroksen kohdalla kyse on vuosisatojen mittaisesta oraalisesta traditiosta, puhumattakaan Homeroksen henkilön itsensä kiistanalaisuudesta. Homeerisen runouden vaikutus kreikkalais-roomalaisessa maailmassa, niin historiankirjoituksessa, kulttuurissa kuin kulttuuri-identiteetissä, on ollut massiivinen verrattuna Sapfoon, joka jää lähinnä kirjalliseksi esikuvaksi. Tämän vuoksi eepokset ovat säilyneet paremmin, mikä on itsessään erittäin harvinaista. Mainittakoon, ettei näitä homeerisia eepoksiakaan ole kovin tiuhaan suomennettu uudelleen.

Haluamme kiinnittää huomiota myös esseessä mainittuun tarinaan Sapfon tekstien polttamisesta. Vaikka esseessä mainitaan, että kyse on tarinoista, sosiaalisessa mediassa osa lukijoista on ottanut nämä tarinat tosiasioina. Mannisen tekstissä mainitut legendat siitä, että kristityt olisivat järjestelmällisesti tuhonneet Sapfon teoksia, perustuvat nähtävästi kahden renessanssioppineen, italialaisen Gerolamo Cardanon (1501–1576) ja ranskalaisen Joseph Justus Scaligerin (1540–1609), kertomuksiin. Cardano kertoo vuonna 1544 julkaistussa teoksessaan *De Sapientia* siitä, kuinka Konstantinopolin arkkipiispa ja kirkkoisä Gregorios Nazianzilainen (noin 330–389) tuhosi Sapfon ja muiden kreikkalaisten auktorien tekstejä 300-luvulla. Cardanon tekstin ja väitetyn tapahtuman välissä aikaa on kulunut yli tuhat vuotta, eikä väitetyistä tuhoamisista ole olemassa aikalaislähteitä. Scaliger taas väittää paavi Gregorius VII:n määränneen kaikki Sapfon tekstit poltettavaksi vuonna 1073. Tästäkään tapahtumasta ei ole olemassa aiempia mainintoja, ja aikaa väitetyn tapahtuman ja kirjoituksen välissä on noin 500

vuotta. (Cardano 1544, 62; Reynolds 2001, 81; ks. myös Penrose 2014, 422.) Sapfon runojen tarkoituksenmukainen tuhoaminen näyttää siis olleen renessanssissa syntynyt narratiivi.

Cardanon ja Scaligerin teksteihin liittyvien lähdekirittisten ongelmien vuoksi väitettyjen tapahtumien todenmukaisuuteen täytyy suhtautua varauksella. Huomionarvoista on, että tutkimuskirjallisuudessa näihin kertomuksiin viitataan usein juuri legendoina evidenssin vähäisyyden vuoksi (ks. esim. Penrose 2014, 415–416; Johnson 2021, 30). Margaret Williamson huomauttaa, että runojen katoamisessa kyse on kuitenkin mitä todennäköisemmin taudista, joka on vaivannut suurinta osaa antiikin teksteistä: kiinnostuksen väheneminen, kirjallisuuden trendien muuttuminen ja niiden myötä tekstien vähenevä kopioiminen, jonka kautta antiikin tekstit ovat meille yleensäkin säilyneet. Williamson jatkaa, että yleisestikin lyyristä runoutta kirjoittaneiden Sapfon aikalaisten tekstien säilyminen ensimmäiselle vuosituhannelle on ollut poikkeuksellista. (Williamson 1995, 41.) Lisäksi Sapfon käyttämä harvinaisempi aioliolainen murre attikalaismurteen (ja myöhemmin koine-kreikan) hallitsemassa kreikkalaisessa maailmassa vaikutti tekstien huonoon säilymiseen (Powell 2007, 45–46). Tämä ilmiö on yksi antiikintutkimuksen suurimmista haasteista; meille säilynyt antiikin kirjallisuus on mitättömän pieni siivu kaikesta siitä, mitä antiikissa on kirjoitettu ja luettu, ja perusteet tekstien kopioimiselle ovat muuttuneet jatkuvasti; moni aikanaan hyvin merkittävä ja luettu teos on siksi kadonnut. Sapfo ei siis ole tässä mikään poikkeus.

Kysymykset Sapfon kirjoitusten säilymisestä, kääntämisestä sekä historian saatossa tehdyt tulkinnat ja arvostelmat hänen persoonastaan ja seksuaalisuudestaan eivät ole yksioikoisia. Tiedämme, että hänestä on tehty virheellisiä vahvasti heteroseksualisoivia tulkintoja historian varrella ja että meidän päiviimme säilynyt antiikin kirjallisuuden kaanon on päätähuimaavan miesvoittoinen. Meidän tulisi kuitenkin pysyä kriittisinä ja alleviivata, mikä tieto on legenda, mitkä ongelmat ovat jo takana ja mistä meillä on todellista evidenssiä. Kuten Manninen toteaa, on hyvä tunnustaa historiankirjoituksen muodostamat vääristymät, mutta samalla tulisi huomioida että monet näistä on jo korjattu, eivätkä vääristä nykykäsitystämme Sapfosta. Kysymys Sapfon rakkausrunojen kohteista ei ole ollut ihmetyksen aihe vuosikymmeniin, ja on itse asiassa Sapfoa käsiteltäessä ensimmäinen hänestä esiin nouseva seikka (mm. Natoli & Rawles 2014, 343; Boehringer 2014, 154). Antiikin tutkijoille on itsestään selvää, että antiikin tekstejä lukiessa törmää väistämättä homoeroottiseen materiaaliin, eikä sitä ole siis tarpeen piilotella käännöksissäkään. Nykytutkimuksen valossa myös Oodi Afroditelle -käännöskiestasta on päästy sopuun hyvän aikaa sitten.

Kyseyssä esseessä olisi voitu hyödyntää Turun yliopiston omien klassikkojen asiantuntemusta. Kieli- ja käännöstieteiden laitokselta nimittäin löytyy klassillisten kielten ja antiikin kulttuurin oppiaineryhmä, joka on erikoistunut nimenomaan esseessä esitettyihin ongelmiin ja Sapfo tuleekin opinnoissamme usein vastaan. Sapfo on ollut vuosisatoja arvostettu runoilija niin antiikissa kuin renessanssista eteenpäin, ja on kummallista, että essee esittää hänet jonkinlaisena historioitsijoiden tiiviisti varjelemana salaisuutena ja läpi historian hänen

sukupuolestaan ja seksuaalisesta suuntautumisestaan johtuvan kohdennetun hyökkäyksen kohteena. Kun tähän narratiiviin kytketään nykypäivän asiantuntijoiden kuviteltu haluttomuus suomentaa Sapfon runoja, maalataan virheellistä ja taantumuksellista kuvaa antiikintutkimuksen alasta.

Kannanotto on julkaistu lyhennettynä Tylkkärin 2/2022 numerossa ja kokopituudessaan Tylkkärin nettisivuilla 17.3.2022

Kuvat: Ida von Bagh

Lähteet

Boehringer, Sandra (2014) "Female Homoeroticism". Teoksessa Thomas K. Hubbard (toim.) A Companion to Greek and Roman Sexualities, Chichester: John Wiley & Sons, Incorporated, s. 154–167.

Cardano, Gerolamo (1544) *De Sapientia*. Nürnberg: Petreius.

Finglass, P. J. & Kelly, Adrian (2021) "Introduction". Teoksessa Finglass, & Kelly, Adrian (toim.), *The Cambridge Companion to Sappho*, Cambridge: Cambridge University Press, s. 1–10.

Johnson, Marguerite (2013) *Sappho*. Lontoo: Bloomsbury.

Kivilo, Maarit (2021) "Sappho's Lives". Teoksessa P. Finglass & A. Kelly (toim.), *The Cambridge Companion to Sappho*, Cambridge: Cambridge University Press, s. 11–21.

Natoli, Bartolo & Rawles, Richard (2014) *Erotic Lyric*. Teoksessa Thomas K. Hubbard (toim.) *A Companion to Greek and Roman Sexualities*, Chichester: John Wiley & Sons, Incorporated, s. 342–358.

Penrose, Walter Jr. (2014) "Sappho's Shifting Fortunes from Antiquity to the Early Renaissance". *Journal of Lesbian Studies*, 18:4, s. 415–436.

Reynolds, Margaret (2001) *The Sappho Companion*. New York: Palgrave.

Powell, J. (2007) "The Text of Sappho's Poems". *The poetry of Sappho*. Oxford: Oxford University Press, s. 45–48.

Williamson, Margaret (1995) *Sappho's immortal daughters*. Cambridge: Harvard University Press.

Suomennokset

Kivimäki, Arto & Sampo Vesterinen (2001) *Rakkaus ei koskaan lepää : antiikin runoja rakkaudesta*. s.13–15. Helsinki: Tammi.

Oksala, Päivö & Teivas Oksala (1965) *Kreikkalaisia kirjailijakuvia*. S. 55–62. Helsinki: Otava.

Sapfo (1984) [1969] *Iltatähti, häälaulu*. Suomentanut Pentti Saarikoski. Helsinki: Otava.

Sapfo (2000) [1966] *Sapfon runoja*. Suomentanut Aapo Junkola. Helsinki: Wsoy.

Päällysaho, Pieta (2021) *Huomioita Sapfon runoudesta*. Helsinki: Osuuskunta Poesia.

ROOMALAINEN BORDEAUX

Teksti ja kuvat: Jalmari Salaterä

Viini, meri ja metallit. Pettämätön yhdistelmä, jonka ympärille voi rakentaa myös yhteiskuntaa. Tämä on vuosien saatossa houkutelut turmeltuneita ihmisiä Lounais-Ranskan Bordeaux'hin, jonne myös allekirjoittanut suuntasi vaihtoon kevääksi 2022.

Alueena Uusi-Akvitania on ollut jo vuosituhansia merkittävässä roolissa. Lyhin matka maanteitse Välimereltä Atlantille kulkee alueen läpi. Alueen hallintokaupunki Bordeaux osoittautui jo 3. vuosisadalla eaa. tinavarantojen luvatuksi paikaksi. Gallit vainusivat tilanteen vaurastumiselle ja käynnistivät metallin kaupankäynnin Armorikaan.

Jo näihin aikoihin alueen läpi v virtaavan Garonnen rannoille alettiin kylvää viiniköynnöksiä. Näistä Biturica-rypäleistä ovat saaneet alkuperänsä myös nykyaikanakin tunnetut Cabernet Sauvignonit. Plinius vanhemman mukaan viinin tuotanto aloitettiin alueella kuitenkin vasta viimeisellä vuosisadalla. Hän vieraili alueella ja pohdiskeli pitkällisesti viineistä teoksessaan *Naturalis historia*.

Alueen asutuskeskusta alettiin kutsua Burdigalaksi (nykyinen Bordeaux), joka etymologialtaan viittaa mutaisaan suojaan. Burdigala nousee historiankirjoissa esille jälleen 2. vuosisadalla eaa, jolloin germaanit alkoivat valua pohjoisesta etelään.

Rooma ei jäänyt toimeettomaksi, kun germaanit kolkuttelivat valtakunnan portteja. Selkkaus eteni kimbrisotaan (113–101) asti. Vuonna 107 osana sotaa käytiin Burdigalan taistelu, jonka Rooma hävisi, vaikka voittikin sodan. Taistelu oli roomalaisille raskas; kuoleman sai muun muassa samana vuonna konsuliksi noussut Lucius Cassius Longinus.

Puoli vuosisataa myöhemmin Akvitania ja sitä myötä Burdigula ajautuivat Rooman valtaan Gallian sodan myötä. Rooman joukkoja johdatti Caesarin suojeluksessa Publius Crassus. Jälkipolville sodasta säilyi Caesarin kirjoittama *Gallian sota*. Vaatimattomana miehenä Caesar laati tekstin kolmannessa persoonassa. Tietysti.

Virallisemmin Akvitalia ja tätä myötä Burdigula liittyivät Rooman valtakuntaan, kun Rooma perusti provinssin, Gallia Aquitanian, viimeisen vuosisadan lopulla eaa. Tähän malliin jatkettiin 3. vuosisadalle, jolloin keisari Diocletianus uudisti provinssieja.

Akvitanian alueen asukkaista on kirjoittanut muun muassa kreikkalainen Strabon (n. 63 eaa.–24 jaa.) *Geografia*-teoksen neljännessä kirjassa. Hänen mukaansa alueella asusti lukuisia heimoja ja sieltä löytyi merkittäviä kultavarantoja.

Burdigalan roomalaisajasta on jäänyt valitettavan vähän merkkejä kaupunkikuvaan. Muureista ei ole jälkiä katukuvassa. Keskustaa halkova kävelykatu muistuttaa vanhan roomalaistien paikasta.

Merkittävimmit roomalaismonumentit olivat Les Piliers de Tutelle sekä amfiteatteri Palais Gallien. 100-luvun jaa. lopulla rakennettu Les Piliers de Tutelle oli näyttävä pylväsmonumentti, joka purettiin 1600-luvulla. Rakennustarvikkeita tarvittiin puolustuslinnaa varten.

Amfiteatterista on onneksi säilynyt osia jälkipolville. Se rakennettiin niin ikään 100-luvulla ja veti parhaimmillaan 22 000 katsojaa. Myös Palais Gallien oli kokea kohtalon rakennustarvikkeina, mutta täydeltä tuholta vältyttiin.

Teatteri sijaitsee hieman syrjemässä keskustasta. Tämä selittää myös sen, miksi 1700-luvun lopulla amfiteatterin seutu tuli tosin tunnetuksi rikollisuuden ja prostituution turvapaikkana. Nykypäivänä kurtisaanit ovat vaihtuneet puluihin, jotka näyttivät hallitsevan rautaisella otteella ja pelolla amfiteatterin raunioita.

KREUSA

Mukailtu Päivö Oksalan käännöksen pohjalta (Verg.A.2.736)

Ken tietää mitä käy Kreusalle, mutta–

Kietoudun Didon ympärille kuin harso, kuin äiti kiedon hänet syleilyyni ja kuiskaan hellii sanoja miehelleni hänen kauttaan.

Katson kuinka nainen toisensa jälkeen lakoaa tielläsi, kuinka Venuksen, Junon, furian, kosketus tappaa ja tuhoaa, kuinka rakkauteni tarttuu tikariin ja kiroaa poikasi ja pojanpoikasi ja pojanpojanpoikasi, kunnes Karthago on vain tulta ja suola. Ja tiedän, tiedän, kuiskaan tuulesa ja ajan sinua eteenpäin, Venus pitelee muistoani kuin huntua silmilläsi, olet niin väsynyt, olen raskain kahle, ja et näe Laviniaa verhon läpi, olet uupunut ja minä kuiskin hunajaa Lavinian korviin, Lavinian syliin sinä lakoat kuin Didosi aikoinaan, aviovuoteemme uudelleen pedattu ja myllätty, ja minä saan viimein kadota käsistäsi, Venus päästää minut irti ja hajoan meren tuuleen.

Ken tietää mitä käy Kreusalle, mutta–

Sumu nousee Italian ylle ja sadan suolle, suolaan peltosi ja palaan sutena ja kasvatan sinun poikasi.

Kreusa, Kreusa, liekö eksynyt, liekö matkalla kadonnut, huusit nimeäni rovioilla ja kaduilla, hyvästelit itkien ja minä luulin kadonneeni; kiittäen, kyynelehtien luulin laskeutuneeni Suuren Äidin helmioihin - mutta yhä täällä olen, yhä kuiskin korviisi, yhä peitän silmäsi - kun Eros ampuu nuolensa, kun Venus laskee hunnun kasvoillesi, kun Juno hurmaa hulluuden heidän sydämiinsä, olen siellä yhä, makaan vieressäsi ja metsästäjän kannoillasi, etkä koskaan koskaan koskaan saa minulta rauhaa.

Olen kaunein kummitus, olen aave kuin avoin haava, Kreusa, Kreusa, Kreusa.

FUKSIHAASTATTELUT

Koonnut: Orion Petlin

1. Mistä päin olet kotoisin?

Charlotte Tuohimaa: Tuusulanjärven rannoilta.

Pekka Pansu: Orivedeltä

Nelli Lehto: Olen Porista kotoisin, muutin Turkuun opintojen perässä.

Leila Karjalainen: Rovaniemeltä

2. Mikä on suosikkikirjasi?

Charlotte: Cecily von Ziegesarin kirjoittama Gossip Girl -kirjasarja on toiminut elämässäni jonkinlaisena ohjenuorana suunnilleen vuodesta 2007 asti.

Pekka: Kersti Juva: Tolkienien tulkkina

Nelli: Vaikea kysymys! Tällä hetkellä eniten kiinnostaa naisen historia, ja Kaari Utrion teos Eevan Tyttäret on siihen liittyen noussut suosikiksi.

Leila: Varmaan Rikos ja rangaistus? Tai ehkä Frankenstein. Se voisi kyllä olla myös Victor Hugon Kurjat tai Franz Kafkan Muodonmuutos tai moni muukin. En osaa päättää :D

3. Millä kolmella sanalla kuvailisit itseäsi?

Charlotte: Olen huolitellusti sekaisin.

Pekka: Korpinkynsi, luolamestari, monimutkaistava

Nelli: Kotihiiri, tanssija, toivoton :’D

Leila: Utelias, spontaani, hajamielinen

4. Mitkä kolme asiaa ottaisit mukaasi autiolle saarelle?

Charlotte: Azimutin ja Veuve Clicquot´a. Ehkä pakottaisiin jonkun seuraksi.

Pekka: Linkkuveitsi, tulentekovälineet, jonkun paksun ja tiiviin kokoelmakirjan, jossa on useita erilaisia hyviä tarinoita, joita voi lukea monesti uudelleen, vaikka Poen tai Shakespearen kootut teokset.

Nelli: Hyvän kirjan, aurinkotuolin ja -varjon, jos on pakko saarelle lähteä.

Leila: Lentokoneen, ihmisen, joka osaa lentää lentokonetta ja kirjan kotimatkalle. Jos saarelta lähteminen ei ole sallittua niin kaverin, alkoholia ja puhelimen, johon on ladattu paljon musiikkia.

5. Minne matkustaisit mieluiten ja miksi?

Charlotte: Olisi hienoa päästä näkemään Babylonin riippuvat puutarhat.

Pekka: Ehkä Irlantiin, siellä on kaunis luonto, hyvä ilmasto, tarpeeksi vähän

ihmisiä, ja pubeissa on eläväinen jamikulttuuri.

Nelli: Egyptiin, se inspiroi tällä hetkellä eniten.

Leila: Aikamatkustaisin 60- tai 70-luvulle ehkä Lontooseen tai johonkin vastaavaan kaupunkiin, siellä menisin kaikkien eri bändien ja artistien keikoille ja bilettäisin sen ajan julkisten kanssa (mutta haluaisin kuitenkin päästä takaisin nykyaikaan jossain vaiheessa).

6. Kenet antiikin aikaisen henkilön haluaisit tavata ja miksi?

Charlotte: Pythian. Haluaisin kysyä, mitä se on vetänyt.

Pekka: Homeroksen, tai jonkin homeerisen runoilijan, sillä vaikka välillämme olisi valtava kielimuuri, pystyisin toivottavasti arvostamaan esitystään ihan vain taiteena itsessään, välittämättä niinkään ymmärtämättömyydestäni.

Nelli: Sapfon. Ei liene epäselvää miksi.

Leila: Ehkä Homeroksen? Ratkaisisin homeerisen kysymyksen ja tulisin kuuluisaksi ja saisin palkintoja.

7. Kuinka päädyit opiskelemaan klassillista filologiaa?

Charlotte: Olen aina tykännyt kielten opiskelusta, mutta pitkään tuntui siltä,

ettei mikään kieli kiinnostanut ylitse muiden. Nykykielten osalta tämä olikin asian laita. Vannoin, että en koskaan menisi yliopistoon, eihän siellä ole mitään minulle -kunnes tajusin kapeakatseisuuteni asian suhteen. Klassillisten kielten ja antiikin kulttuurin opintokokonaisuudessa yhdistyvätkin useat itseäni kiinnostavat aihealueet historian, taiteen ja kulttuurin saralta.

Pekka: Huomasin viime hetkellä opintopolussa mahdollisuuden opiskella latinaa, joten luonnollisesti minun oli välttämätöntä tarttua otis tähän ainutlaatuiseen tilaisuuteen.

Nelli: Suunnitelmat menivät uusiksi välivuotta viettäessä, ja antiikkia rakastavana lähdin etsimään itseäni sen kielten parista. Olen ehkä yhä sillä tiellä, siis vielä etsimässä lopullista päämäärää niin opinnoille, kuin elämällekin.

Leila: Hetken mielijohteesta, tykkään kielistä ja historiasta ja kirjallisuudesta yms. ja tässä yhdistyy ne kaikki.

8. Mitä olet pitänyt opiskelusta? Kommentteja, risuja, ruusuja?

Charlotte: Tähän mennessä lukuvuosi on ollut sanalla sanoen monipuolinen. Käytännön asiat ovat valjenneet asteittain, ja alkuvuodesta me uudetkin pääsimme kokemaan, miltä nurkan takana vaaninut etäopetus tuntuu. Sitä en voi suositella. Meidän pienestä porukasta on kuitenkin ehtinyt kehkeytyä tässä ajassa melko tiivis ryhmä. Ollaan

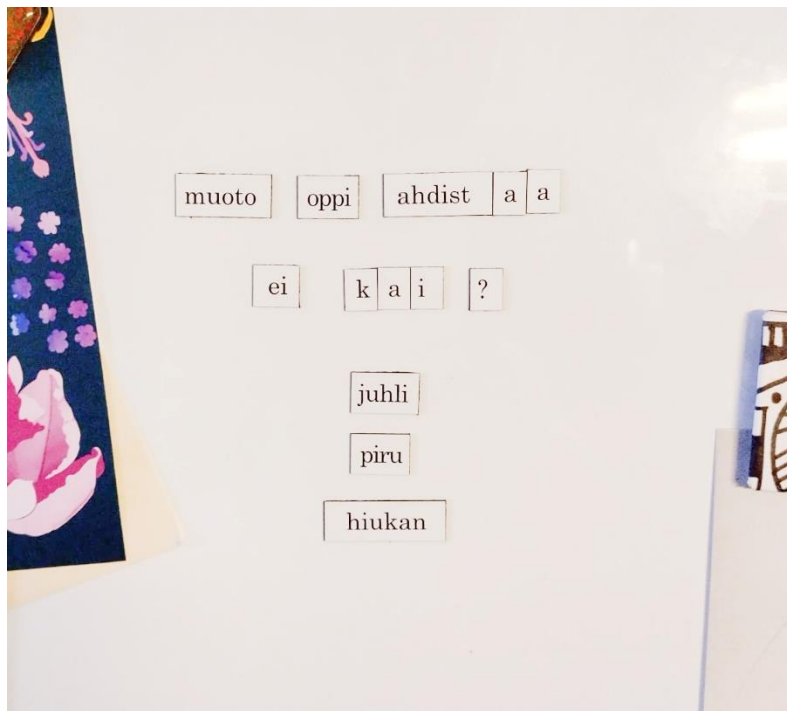
pystytty tarjoamaan toisillemme
vertaistukea sellaisina hetkinä kun on
tuntunut siltä että olemme ihan pihalla.
Jaana on mun idoli.

Pekka: En odottanut että substantiivien
taivutus käytäisiin läpi ennen verbejä,
mutta latinan kohdalla järjestys käynee
järkeen.

Nelli: Opiskelu on ollut ihanaa, vaikka
kaikki muut asiat elämässä tällä hetkellä

vaikeuttaa sitä hurjasti. Ehkä kuitenkin
ekan vuoden hektisyydestä päästään
pian kohti jotain tasaisempaa.
Tsemppiä ja ihanaa kevättä kaikille!

Leila: Hämmäntävää mutta
mielenkiintoista. Itsenäisempää kuin
odotin ja monet käytännön asiat on
vieläkin aika vaikeita, mutta kaikki
ihmiset on tosi kivoja.

Runo ja kuva: Charlotte Tuohimaa

9 HELPPOA TAPAA SAADA BURNOUT IHAN HUOMAAMATTA! KATSO VINKIT!

Teksti: Reetta Meriläinen

Jo ennen pandemiaa opiskelijoiden mielenterveysongelmat olivat yleisiä, mutta pandemia selkeästi pahensi tilannetta - THL teki kyselyn korkeakouluopiskelijoiden mielenterveydestä, jossa jopa kolmasosa korkeakouluopiskelijoista sanoi olevansa psyykkisesti kuormittunut. Opiskeluissa jaksaminen on ollut koetuksella kaikilla, mutta niistä, joilla menee vallitsevasta tilanteesta huolimatta epäilyttävän hyvin, voi tulla ulkopuolinen olo hyvinvointinsa vuoksi. Jotta elämässä riittäisi jännitystä, olen kerännyt tähän tarvittavat ainekset burnoutin aikaansaamiseen. Muista noudattaa näitä ohjeita, jotta lukuvuosi päättyy varmasti sairaalomaan ja perinpohjaiseen uupumukseen!

1. **Syö ja nuku huonosti, äläkä varsinkaan liiku!**

Aloitetaan itsestäänselvyyksillä. Syömistä, nukkumista ja fyysistä terveyttä kutsutaan "haavoittuvuustekijöiksi", jotka ovat olennainen ainesosa psyykkistä hyvinvointia. Nimensä mukaisesti, mikäli nämä tekijät eivät ole kunnossa, niistä tulee asioita, jotka voivat haavoittaa hyvinvointiasi ja emotionaalista tilaasi. Syö harvoin ja epäsäännöllisesti, pidä unirytmisi niin sekavana kuin mahdollista ja elä päiväsi sisätiloissa niin kauan, että unohdat miltä ulkoilma tuntuu ja palat ensimmäisestä kosketuksesta auringonsäteen kanssa.

2. **Muista säilyttää negatiivinen asenne ja vello itsesääliissä**

Erityisesti kannustan itsensä jatkuvaan ruokkimiseen ja piinaamiseen, sekä perfektionismiin, joka ruokkii entisestään riittämättömyyden tunnetta. Kenties itsensä piinaaminen ei ole vielä saanut aikaan mitään tuloksia ja itse asiassa huonontanut jaksamistasi, mikä tarkoittaa sitä että olet oikealla tiellä!

3. **Eristäydy!**

Ajanvietto ystävien kanssa, ja erityisesti yhdessä opiskelu, parantaa oloasi varmasti, joten sosialisointi on syytä pistää pannaan. Lakkaa vastaamasta viesteihin ja eristäydy kotiisi, äläkä koskaan ota yhteyttä kenenkään - erityisesti jos jaksaminen on vaakalaudalla ja tarvitset apua.

4. Vitkuttele loputtomiin deadlinejen kanssa.

Aikataulutaminen on turhuuksien turhuus, joten miksi vaivautua - voit ajaa itsesi uupuneeseen paniikkiin jättämällä kaiken viime tippaan. Tietysti voit aina jättää asiat kokonaan tekemättä ja hävitä kuin tuhka tuuleen kun saat deadlineista muistuttelevia sähköposteja. Muista myös kadota kursseilta ilmoittamatta mitään - ei ole mitään virkistävämpää kuin opettajien kärsimättömyys ja kasa vastaamattomia sähköposteja saapuneet-kansiossa.

5. Jos nyt kuitenkin päädyt työskentelemään, älä missään nimessä pidä taukoja.

Taukoamaton työskentely, sekä erityisesti juoman ja ruoan kieltäminen itseltään, on satavarma keino saada oma jaksaminen sellaiseen kuntoon. Silloinkin, kun pidät "vapaa-aikaa", muista piinata itseäsi tekemättömistä asioista. Parasta kuitenkin olisi, että mikäli päädyt jotain tekemään, työstä itsesi sellaiseen kuntoon, että parin viikon päästä immuunisysteemi pysäyttää sinut väkisin esimerkiksi flunssan keinoin.

6. Tee kaikki yhdellä rykäisyllä!

Asioiden pilkkominen pienemmäksi - pah, olemme humanisteja emmekä osaa murtolukuja, joten tästä ei selkeästi ole mitään hyötyä. Tehtävien jakaminen pienempiin palasiin tietyille päiville tai lyhyen aikavälin deadlinejen asettaminen itselleen jakaisi työtaakkaa useammille päiville tai viikoille, mutta tämä voi johtaa hyvinvointiin, joten tätä on vältettävä kaikin keinoin. Parhaan burnoutin aikaansaamiseksi tarvitaan hieman prokrastinaation ja paniikin tuomaa maustetta, ettei elämä käy liian leppoisaksi.

7. Tee kaikki ruudun edessä.

Tunnetusti ihmiselle tekee todella hyvää olla ruudun ääressä 13 tuntia päivästä. Erityisesti somen maaninen selaaminen tuntuu hyvälle ja dopamiini-apina aivoissasi nauttii välittömästi tyydytyksestä! Muista keskittyä erityisesti negatiivisiin uutisiin ja raflaavien kommenttikenttien selailuun. Algoritmin koukuttavuus on tehty sinua varten - se on turvallisin kahleesi.

8. Olet laiska

Mitä siitä, vaikka laiska ihminen ei oikeasti stressaisi tekemättömyydestään. Prokrastinaatio? Voiko sen taustalla todella olla jotain muuta? Älä ainakaan koskaan harrasta itsetutkiskelua sen suhteen, mitä oikein pelkää asioiden suorittamisessa ja mikä on se ahdistuksen syy, joka hidastaa tuottelaisuuttasi. Hyväksy kohtalosi - älä

koskaan tee mitään, mutta et myöskään saa nauttia tästä tekemättömyyden tunteesta. Tarkoituksena on saada aikaan syyllisyyden ja uupumuksen ristituli.

9. Tunteesi ovat mysteeri, joita ei voi avata

Tuntuuko pahalta? Kenties, mutta et tule koskaan selvittämään sen lopullista syytä, ja epämääräinen tunnemöykky sisälläsi kasvaa suunnattomiin mittakaavoihin. Mikä pahassa olossa on taustalla? Onko kyse haavoittuvuustekijöistä: oletko syönyt, oletko nukkunut tarpeeksi, milloin kävit viimeksi ulkona? Mikä primääritunne on kyseessä - onko ahdistuksesi alla piilossa kenties surua, pelkoa, vihaa, epävarmuutta? Who cares - ahdistuksesi on absoluuttista eikä mene koskaan ohi. Alkusyitä on siis turha yrittää etsiä.

Lopuksi kiellän teitä käyttämästä Mielenterveystalo.fi:n tarjoamia omahoito-oppaita, joissa käydään läpi eri tapoja tunnistaa uupumuksen oireet ja kuinka välttää ja hoitaa uupumusta.

Lähteet:

Parikka S, Holm N, Ikonen J, Koskela T, Kilpeläinen H, &

Lundqvist A. Korkeakouluopiskelijoiden mielenterveys, elintavat ja opiskeluryhmään kuuluminen. KOTT 2021-tutkimuksen tuloksia. Verkkojulkaisu: thl.fi/kott.

Työkaluja mielen hyvinvointiin. Mielenterveystalo.fi.

https://www.mielenterveystalo.fi/aikuiset/itsehoito-ja-oppaat/itsehoito/tyokaluja_itsehoito/Pages/default.aspx

Kuvat: Ida von Bagh

KYSY PALLADIONILTA – PALSTA

KYSYMYS: Milloinkas Palladionin kauan odotettu Sunnuntai-Forte eli sufo järjestetään?

VASTAUS: Ei järjestetä :)

KYSYMYS: Savimaan vai hiekkamaan peruna?

VASTAUS: Peruna ku peruna :)

RISUJA TAI RUUSUJA YLEISESTI PALLADIONILLE:

RUUSUJA: Nykyhallitus ollut todella aktiivinen. Mukavaa pöhinää ollut.

RISUJA: Ainejärjestön Sunnuntai-Forte on edelleen toteuttamatta pitkällisestä lobbaustyöstäni huolimatta.

PALLADIONIN HALLITUS

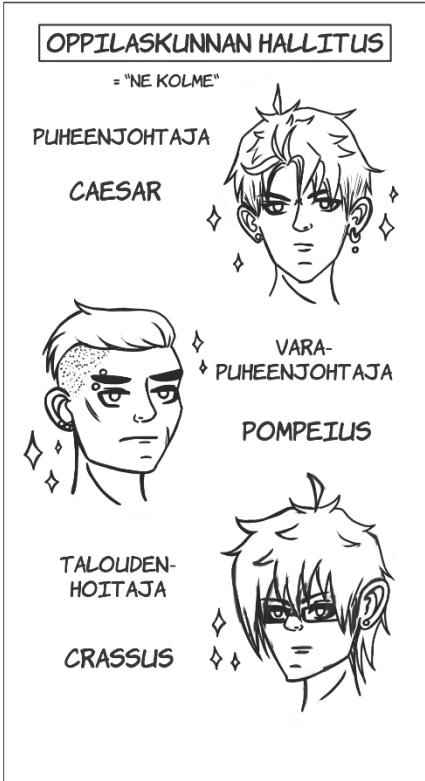
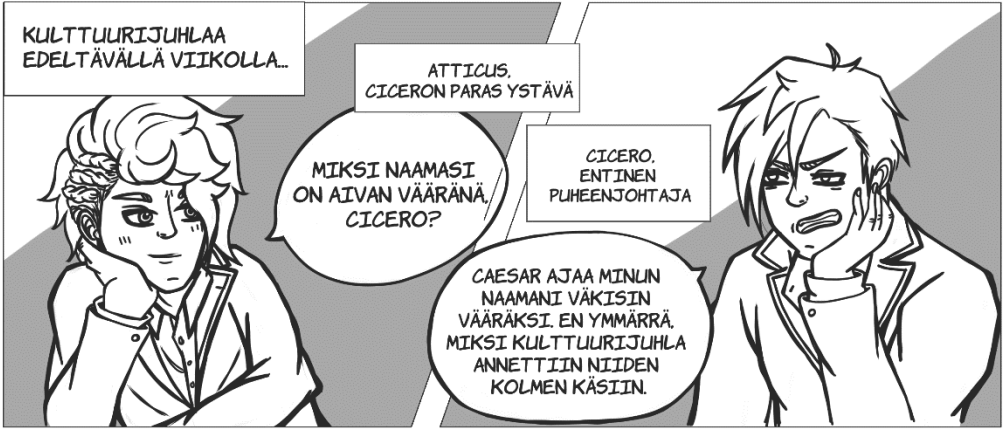
2021-2022

Vas: Tommi Raevuori (rahastonhoitaja)
 Yläriivi: Iida Storlöpare (sihteeri)
 Alarivi.vas: Ida von Bagh (viestintä)
 Orion Petlin (puheenjohtaja)
 Reetta Meriläinen (vara-puheenjohtaja)

GAKUEN ROMA

PERUSTUU VAIN LÖYHÄSTI TODELLISIIN TAPAHTUMIIN JA HENKILÖIHIN :D

JOKA TAPALUKSESSA,
CAESAR HALLUAA, ETTÄ MINÄ
ORGANISOIN LUOKKAMME
PITÄMÄÄN VÄITTELYKILPAILUN.
USKOMATON VAIVA.

HEI CICERO!
TOIN SINULLE
APUA KILPAILUN
JÄRJESTÄMISEEN!!

T. CAESAR

HEI <3

TUO EI OLE APUA,
TUO ON SKANDAALIN
KÄRYINEN DRAGQUEEN.
CAESAR, EN TARVITSE
LAPSENVAHTIA.

VIIHDYITKÖ VAIHTO-
VUODELLASI, CICERO?
SAITKO UUSIA KOKEMUKSIA?
LIUWI

PUBLIUS CLODIUS PULCHER,
VASTUULLISSA CICERON
VAIHTOVUODESTA

TIEDÄN SEN, MUTTA
RESURSSINI ALKAVAT
OLLA HUVENNEET...JA
LISÄKSI HALLUAN
HÄNESTÄ EROON...

MITÄ
TARKOITAT?

SITÄ, ETTÄ
PUOLI BUDJETTIA
ON MENNYT SIIHEN,
ETTÄ POMPEIUS
HALLUAA NORSUJA.

EDELLISELLÄ
VIIKOLLÄ..

KULTTUURIJUHLAAN
TULEE NORSUJA
TAI MINÄ
KUKISTAN SINUT
ALLE 90
PÄIVÄSSÄ!!

NORSUJA?!
MISTÄ NE
MAHDUTETAAN SISÄÄN???

SIINÄ SE SYY ONKIN,
JOUHDUN PURKALUTTAMAAN
KOULLIN PORTIN JA RAKENTAMAAN
LUUDEN.

ELIKKÄ SIIS,
JÄRJESTÄKÄÄHÄN HYVÄ
KILPAILU!
KYLLÄ SE SIITÄ!!

KYLLÄ
CAESAR

KUINKA VÄITTELY-
KILPAILUN KÄY, KUN
CICERON ON VÄISTÄMÄTÖN
PAKKO TEHDÄ YHTEISTYÖTÄ
CLODILUKSEN KANSSA???

SE NÄHDÄÄN ENSI JAKSOSSA!!

PAITSI, JOS
ENSI JAKSOSSA
SELVIÄÄKIN, MITEN
HEFAISTIONISTA TULI
VAMPYYRI JA MIKSI
ALEKSANTERI HANKKI
PAHAN PERLUUKIN!